

COOR DRA

COOPERATIVE

Llegiu l'exemplar núm. 15, Sant Jordi 2019

Portada....	Alumnes de 4t.....	Treball cooperatiu	U
1....	Equip directiu	Editorial	I
3....	Àrea de llengua anglesa..	My town: past and present	T
4...	Els cargols de P3.....	El món seri	A
6...	Els peixos de P4.....	L'Hiver	N
8 ...	Les granotes de P5.....	Els ofici	S
12....	Alumnes de 1r Cicle Inicial	Endevin	A
14....	Alumnes de 2n Cicle Inicial.....	Treballem amb	B...
16....	Alumnes de 1r Cicle Mitjà.....	Les nostres lectures	S
18....	Alumnes de 2n Cicle Mitjà.....	Taller de poesia	A
22...	Alumnes de 1r Cicle Superior.....	Fent d'escriptor	S
28....	Alumnes de 2n Cicle Superior.....	L'entrevista	A
32....	Música.....	Xiula	A
34....	Biblioteca.....	Racons lector	S
35....	Àrea d'educació física.....	10x10	0
36....	AFA	Com volem la nostra escola	A
Contraportada.....		El món del cir	C

Coordinació:	Comissió d'Informàtica.
Redacció:	Tota l'escola.
Col·laboració:	Tota l'escola.
Disseny:	Comissió d'informàtica.
Idea original:	JoMaJo

LA TOLERÀNCIA, un gran reptel

Benvolgudes famílies,

La **tolerància** és la disposició a admetre que els altres pensin o actuïn diferentment d'altres. Per educar en la tolerància, cal posar l'accent en les relacions, en tot allò que ens uneix més que en les diferències.

Algunes de les paraules importants en relació a la tolerància són: parlar, escoltar, treballar en equip,... i, de sobte, en va aparèixer una que era del tot desconeguda «*Toletac*». I vaig acabar descobrint en un conte que quan ordenaven les lletres sortia el nom d'un poble «*els Tolteca*» que eren una cultura molt antiga on la tolerància era el més important:

«Vet aquí una vegada en un poblet de la costa, la Clàudia celebrava aquell dia el seu aniversari. Es va aixecar de pressa, es va dutxar i es va vestir. Anava a esmorzar però el seu petit gos necessitava sortir al carrer. Es va posar la jaqueta i agafant una poma va marxar, després de rebre dels seus pares tres petons i dues fortes abraçades plenes de tendresa. Com que començava la primavera i feia un matí agradable, va anar cap a la platja. El gos corria amunt i avall fins que es va aturar curiós i va començar a bordar. La Clàudia es va apropar i va veure que mig enterrada a la sorra hi havia una ampolla amb un tros de paper a dins...

Va agafar l'ampolla i va tornar cap a casa. Feia tard, va preparar la motxilla, va beure un got de llet i va menjar una torrada. Va dir adéu als seus pares i va anar cap a l'escola amb la seva bici. Estava una mica nerviosa pensant què diria el missatge...

La petita escola del seu poble era molt bonica i la Clàudia tenia un munt d'amics a la classe. Molts la van felicitar quan la van veure i ella va decidir convidar a casa seva en Pau, en Joan i la Carlota. A la tarda berenarien tots junts i descobririen què deia el missatge de l'ampolla. En sortir de l'escola tots cinc amb les seves bicis es van adonar que un company de l'altra classe seia trist i sol. Van decidir acostar-s'hi i li van preguntar què li passava. En Xop no parlava massa i no van aconseguir saber el motiu de la seva tristesa. Van decidir convidar-lo a anar amb ells a celebrar l'aniversari de la Clàudia. Ell va somriure i va pujar darrera la bici d'en Pau.

La mare de la Clàudia els hi havia preparat un bon berenar i se'l van menjar amb molt de gust. Van pujar a l'habitació i la Clàudia els va mostrar l'ampolla. Amb molta cura van treure el tap i el paper que estava a dins. Tenia un color antic i les lletres estaven escrites amb llapis. Van llegir... << *TOLETAC* >>.

Es van quedar bocabadats, no sabien què podia significar aquella paraula. Van mirar el diccionari, l'enciclopèdia,... però res de res. En Pau va proposar fer la cerca per internet, però en aquell mateix moment van sentir els pares de la Clàudia que deien que era tard i que demà hi havia escola. Van quedar que cadascú miraria a casa seva la paraula i que demà en parlarien. Van fer fortes abraçades a la Clàudia i amb el cor emocionat i una mica intrigat van marxar cap a casa. Abans de partir el Xop, que havia estat una mica callat, els hi va donar les gràcies per haver-lo convidat, s'havia sentit molt acollit.

Aquella nit en Xop, abans d'anar dormir, va decidir mirar la paraula. Va obrir el cercador d'Internet i va posar: *toletac*. De sobte la pantalla es va posar de color negre i va sortir un missatge en colors vius: «*tolteca*».

Van ser un segons, després va tornar la pantalla al cercador, però estava tan sorprès que el va apagar. A les seves cases, en Joan, en Pau i la Clàudia vivien una experiència semblant.

drac

Tots van anar a dormir amb aquelles paraules amagades dins seu: *toletac-tolteca*. La Carlota va ser la única que no ho va fer, però el seu pare, que era historiador, li va donar una pista molt interessant...

Al matí tots van intentar arribar una mica abans a classe. Quan es van veure, tots van entendre que els hi havia passat el mateix. A l'hora del pati es van reunir. En Pau va anar a buscar al Xop que estava al costat de la porteria. Quan s'acostava va sentir que un altre noi li deia unes paraules poc agradables i va pensar que no deuria ser el primer cop... En Xop no va fer cas i va anar cap al grup. Tots van seure i van començar a parlar a la vegada fins que la Carlota va posar una mica d'ordre i els hi va fer explicar, un per un, què els hi havia passat. Ella els va dir que havia descobert que *tolteca* era una cultura molt antiga d'una zona de Mèxic.

Tots se la van mirar,... no es podien creure que aquell missatge de l'ampolla pogués venir de tant lluny, i perquè el canvi de lletres, i per què la pantalla de l'ordinador...??!!

La Carlota havia investigat una mica més i havia descobert que els Tolteca tenien unes normes que sempre seguien. Eren aquestes:

- **Sigues impecable amb les teves paraules.** La paraula té gran poder i ha d'usar-se amb cura. Hem d'evitar l'ús de paraules per a jutjar o avergonyir als altres.

- **No et prenguis res personalment.** Si el que ens diuen ens afecta ens hem de preguntar per què. Que un et digui que ets terrible o meravellós no et fa terrible ni meravellós.

Tots escoltaven la Carlota amb molt d'interès, ella va continuar:

- **Fes sempre el màxim que puguis** i de la millor manera. I per acabar, va dir la Carlota, una última cosa el poble *Tolteca* deia: **La vida té moltes opcions, confia en tu.** Es va fer una bona estona de silenci, fins que va sonar l'avís per pujar a classe. Tots ho van fer amb el cor una mica més ample per aquelles paraules que havien escoltat.

En Pau, la Clàudia, en Joan, la Carlota i el Xop van descobrir aquell dia que les paraules dels *Tolteca* tenien molt a veure amb la... **TOLERÀNCIA**

A partir d'aquell dia les seves vides van canviar... però això és una altra història que tal vegada entre tots podrem construir i somiar.

Us convido doncs a passar una bona diada de St. Jordi i que totes les sensacions i emocions que sentireu mentre m'aneu llegint quedin a la vostra memòria i us enriqueixin de coneixement.

Preneu-vos temps i gaudiu-ne amb els vostres fills.

MY TOWN: PAST AND PRESENT

We live in Olot. It is in the north of Spain. It's in Catalonia. We are near France. There are a lot of volcanoes around and there are a couple of volcanoes in Olot: Montsacopa and Montolivet. Our town is small and old.

There are several old buildings, such as: Saint Stephen's Church, the theatre, Solà Morales house, Malagrida tower, etc...

Before there was a train station but now there is an adult school. Nowadays there isn't any train station but there is a new bus station. There are buses that connect Olot with Girona and Barcelona.

Thirty years ago the town hall was where now the library is and the library was where today the music school is.

There was a hospital in the centre of Olot, but now the hospital is in Pla de Dalt.

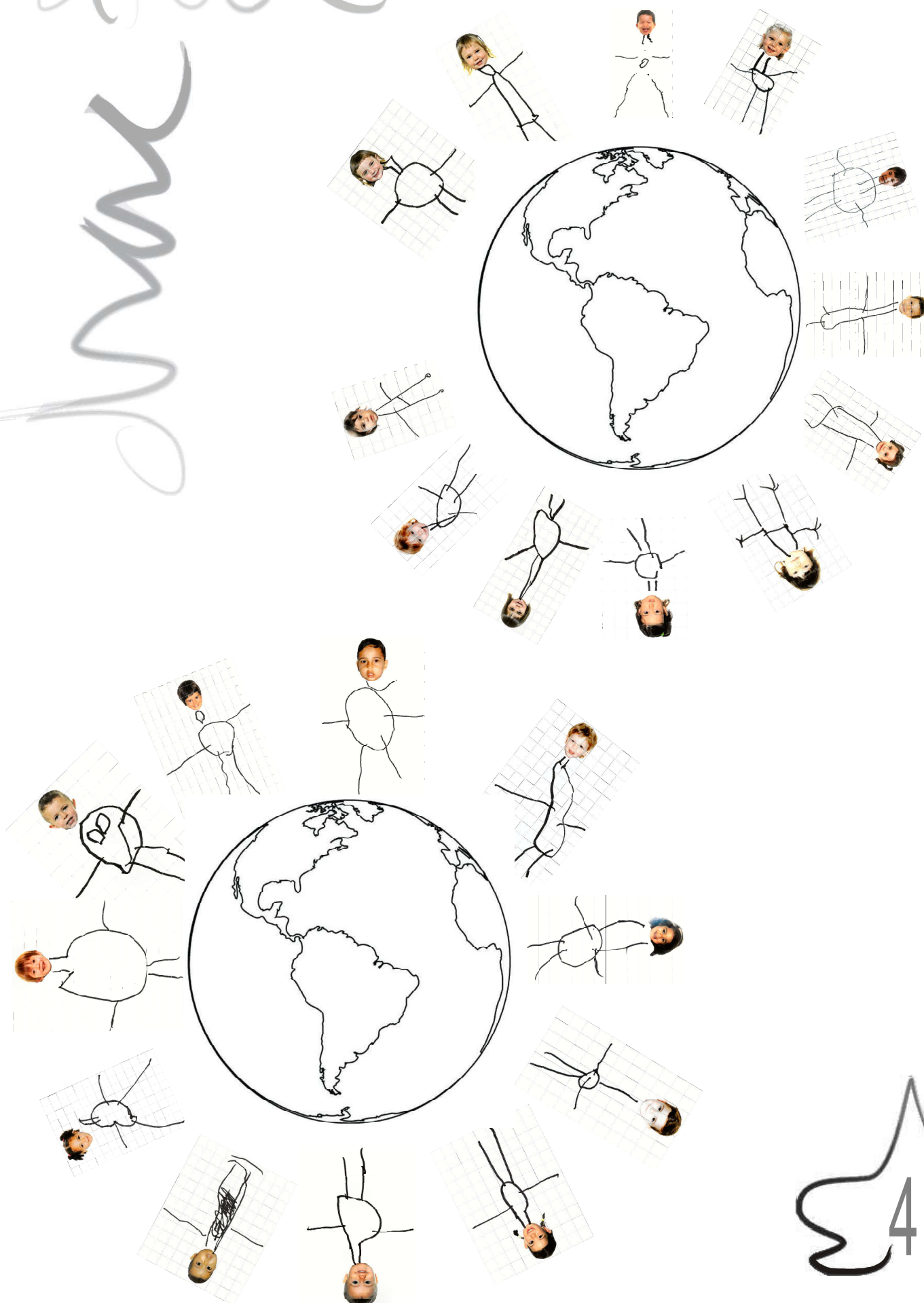
Four years ago there was an old fire station near Les Tries swimmingpool, but now the new fire station is located next to the U.E.Olot football stadium.

We like our town because there is a lot of nature around it. It's a small town but it is more and more modern and beautiful.

EL MÓN SERIA MÉS FELIÇ...

drac
droc

P3 EL MÓN SERIA...

... SI TOTS FÓSSIM AMICS.

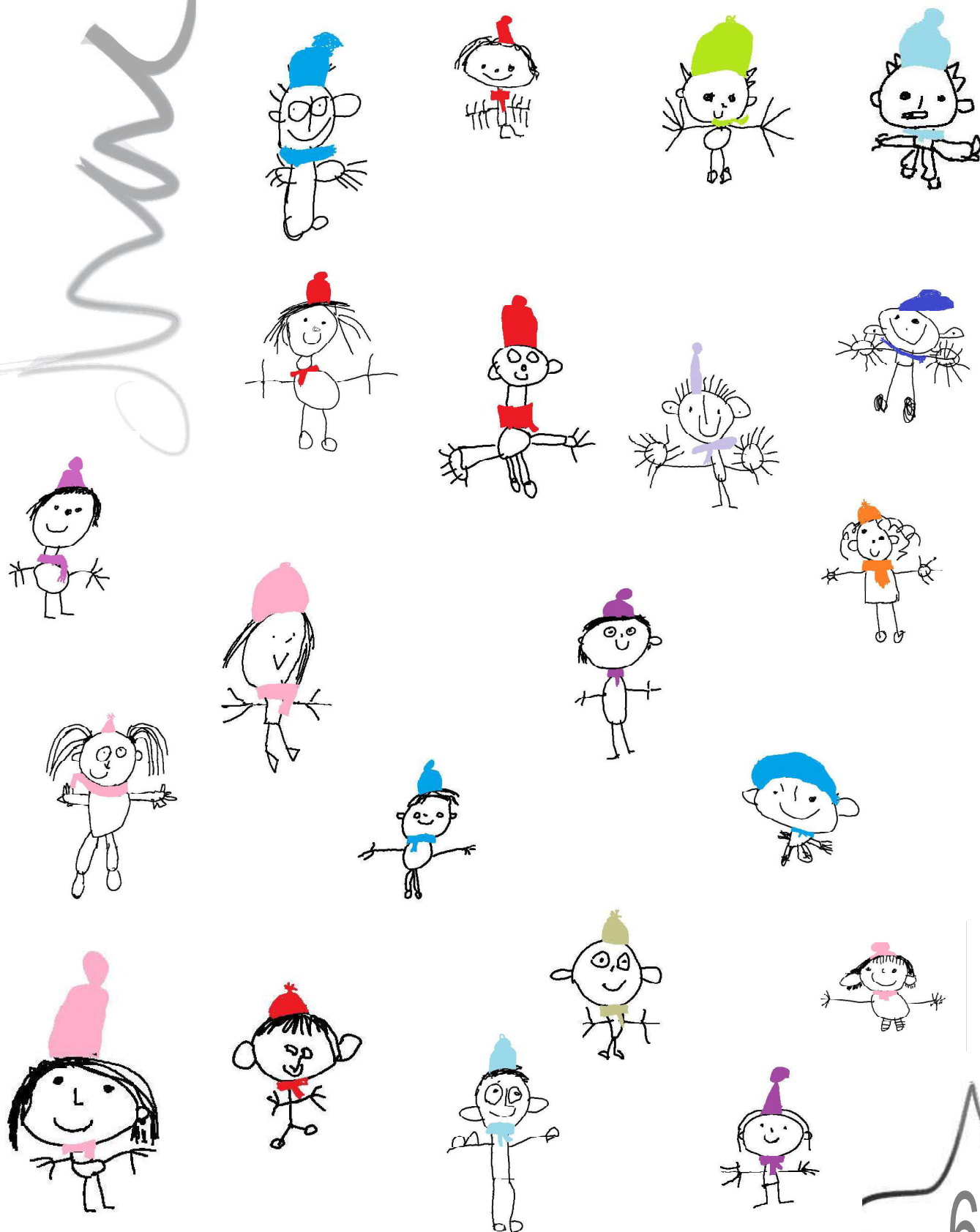

seria

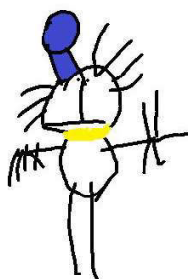
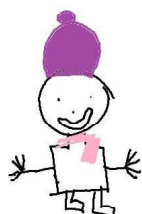
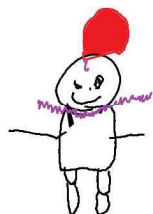

5

**ELS PEIXOS HEM TREBALLAT EL POEMA DE
L'HIVERN I ENS HEM DIBUIXAT A LA PISSARRA
DIGITAL ABRIGATS AMB GORRO I BUFANDA.
MIREU QUE DIVERTITS!**

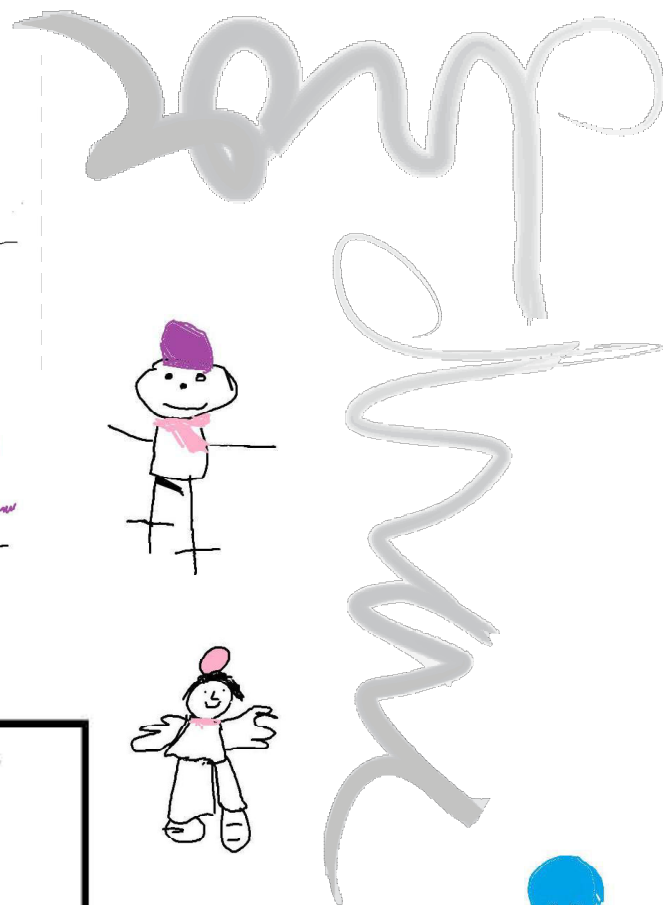
P4 L'HIVERN

JA ARRIBA L'HIVERN,
TOT ELL VA VESTIT
DE NEU I DE GLAÇ,
DE BOIRA I DE NIT.

ASSECA LES FLORS,
I EL FRED FA VENIR
EL NAS M'HA PINTAT
DE COLOR DE VI.

JO EM POSO L'ABRIC
I VAIG BEN TAPAT
NO VULL ESTERNUTS,
NO VULL REFREDATS.

drac

LES GRANOTES DE P5 HEM FET EL PROJECTE DELS **OFICIS** I HAN VINGUT MOLTES MARES I PARES A LA CLASSE PER EXPLICAR-NOS DE QUÈ TREBALLEM. HEM APRÈS MOLTI!!!

I ARA DIBUIXEM L' OFICI QUE ENS AGRADARIA FER DE GRANS.

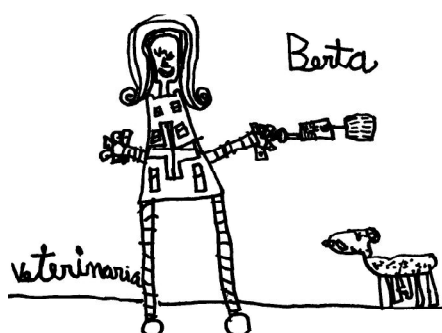
MESTRA

PINTORA

ALAA

DENTISTA

Metgessa

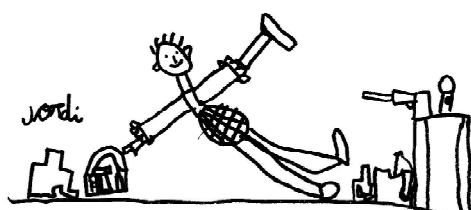
BUMBE

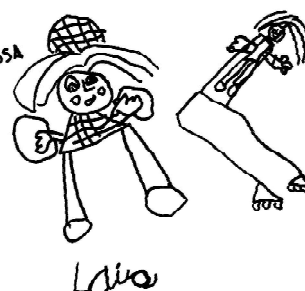
PALETA

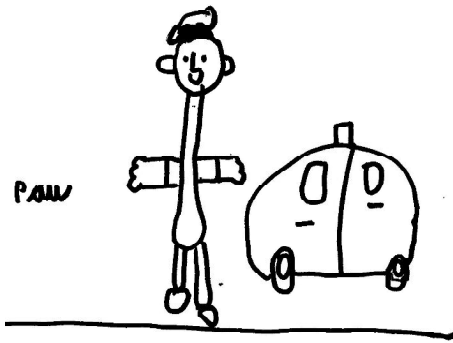
MECÀNIC

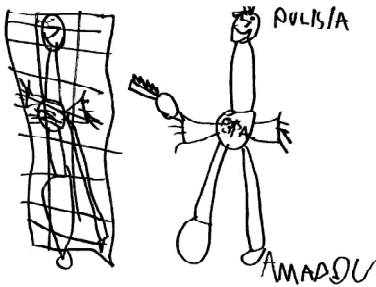
METGESSA

P5 ELS OFICIS

PAU

PULSIA

MADOU

pintora

BALLET

Helena

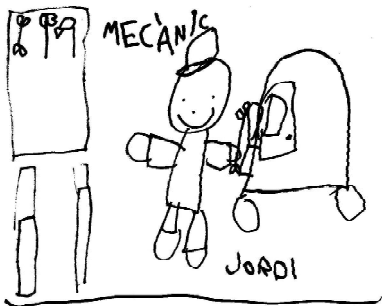
OUA NCARLOS

Tae leig 1Ker

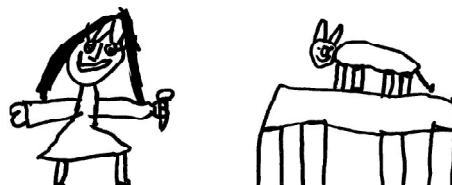
granjera

MECANIS

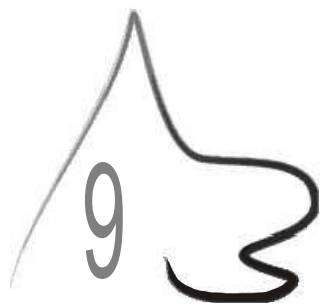
Jordi

GALA VETERINARIA

PROFESSORA DE BALLET

Elvira

CARLOS

CUINER

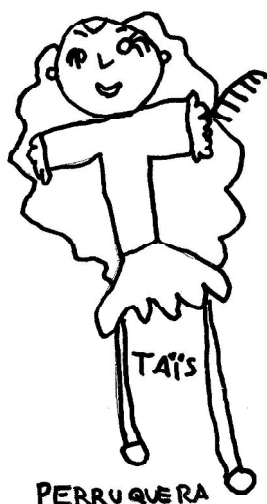
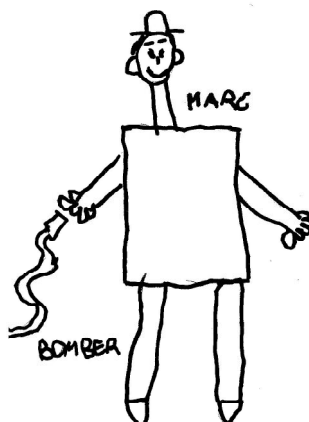
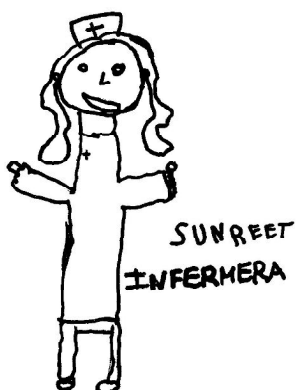
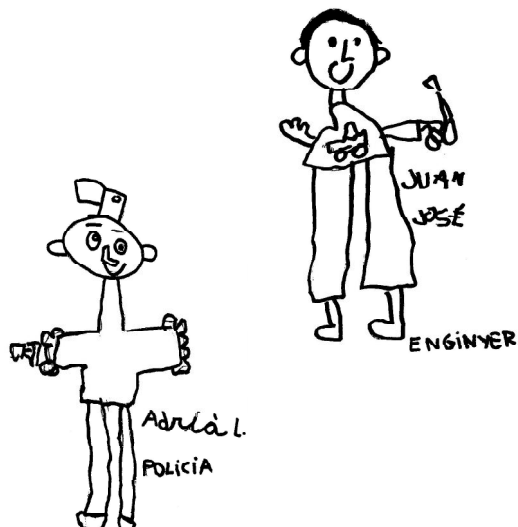

MECANIC

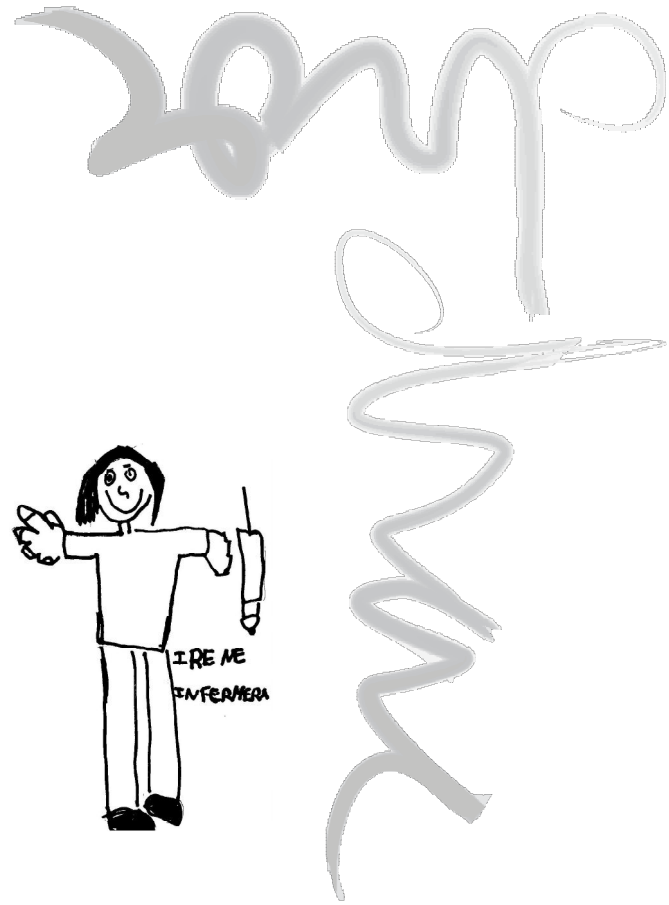
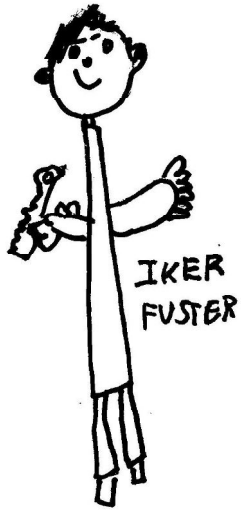
Roger

LES GRANOTES DE P5 HEM FET EL PROJECTE DELS **OFICIS** I HAN VINGUT MOLTES MARES I PARES A LA CLASSE PER EXPLICAR-NOS DE QUÈ TREBALLEM. HEM APRÈS MOLTI!!!

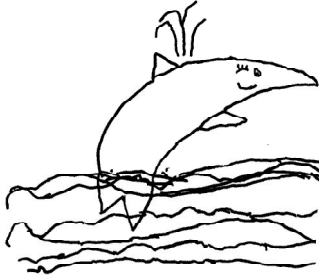
I ARA DIBUIXEM L' OFICI QUE ENS AGRADARIA FER DE GRANS.

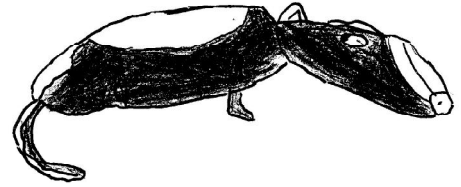
P5 ELS OFICIS

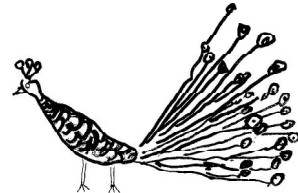
ENDEVINA QUI ÉS QUI

És un animal herbívor.
És salvatge i viuepar.
Té taques marrons.
Li agraden molt les fulles.
Té un coll llarg per arribar a les fulles.

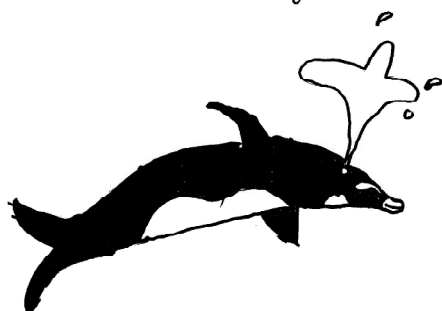
És carnívora, viuepar i salvatge.
És la més llarga del món.
Menja serps i ous.
La pell és daurada i negra.
Treu el vent per la boca.

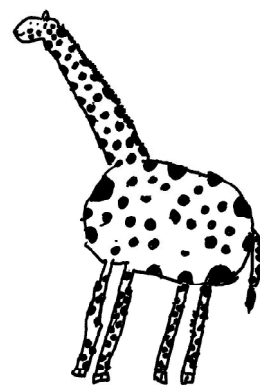
És un animal omnívor perquè menja granotes, insectes i fruita.
Pot ser domèstic però normalment és salvatge.
És viuepar.
Té plomes molt acolorides i de vegades tenen la cua oberta. ES EL ...

És un animal carnívor.
És un animal viuepar.
És un animal salvatge.
És gris i viu al mar i oceans d'aigua calenta.
Fa uns salts de 7 metres.

És un animal marí salvatge.
És carnívor i menja peixos i és viuepar.
Té els ulls vermells, una alba dorsal i és blanca i negra. Fa sorolls.

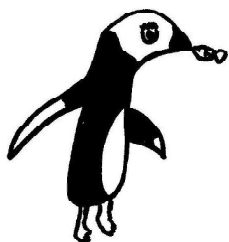
És un animal omnívor que menja ous, ratolins i fruita.
És viuepar perquè neix del ventre de la mare.
És salvatge i viu a sota terra.
Té el pel blanc i negre.
Per protegir-se es tira pels.

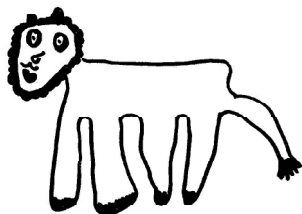
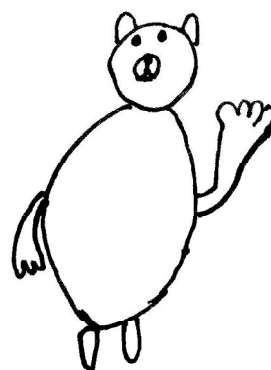
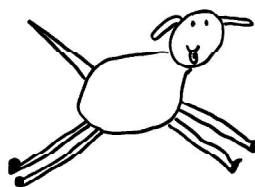
És un animal salvatge, ovípar i carnívor. És blanc i negre i viu al Pol Sud. És un bon pescador i té un bec.

És un animal domèstic, vivípar i herbívor. El seu plat preferit són les pastanagues acabades de collir de l'hort.

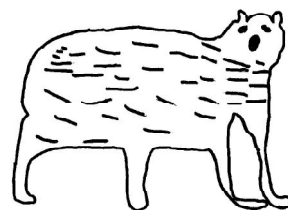
Sóc un animal domèstic, vivípar i omnívor. Sóc el millor amic de les persones però no sóc gaire amic dels gats. Qui sóc?

És un animal salvatge, vivípar i carnívor. No pesca amb una canya però el seu plat preferit són els peixos.

És un animal salvatge, vivípar i carnívor. Viu a la sabana. És el rei de la "selva".

És un animal salvatge, vivípar i herbívor. Porta un pijama de ratlles negres i blanques i viu a la sabana.

drac

ELS REGLETS

A

segon hem començat a treballar amb reglets. Els reglets són unes barretes de fusta de diferents colors i diferents mides. Cadascun dels colors

representa un número de l'1 al 10. Tots tenen diferents llargades: l'1 mesura 1 cm, el 2 mesura 2 cm i així fins el 10, que mesura 10 cm.

Els reglets són un material manipulatiu amb què es poden treballar diverses àrees de les matemàtiques. Nosaltres hem començat a treballar les nocions de quantitat, la descomposició dels nombres i la suma. Més endavant, podrem treballar la resta, la multiplicació, la divisió, i molt més!

«Treballant amb reglets hem descobert moltes

coses: hi ha números parells i imparells, podem fer dobles i meitats, hem après a descomposar números i moltes altres coses. Ens agrada treballar amb reglets perquè aprenem més coses i entenem millor els problemes.»

«Amb els reglets podem calcular més ràpid i sense dits. Hem après a resoldre nous reptes.

Ens agrada treballar amb reglets perquè les coses difícils semblen més fàcils. També hem après a treballar en equip.»

TREBALL COOPERATIU

El treball cooperatiu és una metodologia per millorar el rendiment acadèmic dels alumnes alhora que potencia les seves capacitats intel·lectuals i socials, l'autonomia, la responsabilitat i afavoreix la relació entre tots els alumnes.

Per posar-lo en pràctica, depenent de les activitats, els podem agrupar en gran grup, en petit grup i individualment, segons convingui.

Dins l'aula fem petits grups heterogenis de 4-5 alumnes, on cadascú desenvoluparà un rol que anirem canviant de tant en tant per tal que tots/es puguin fer-lo en algun moment dels curss.

Aquests rols són:

Controlador/a: s'encarrega del material i de vigilar que tothom treballi.

Coordinador/a organitza i distribueix la feina entre els membres del grup.

Portaveu: diu en veu alta les conclusions del grup i demana els dubtes a el/la mestre/a.

Secretari/a: s'encarrega d'escriure tasques, dubtes i conclusions grupals.

Opinions dels alumnes de 2n respecte al treball cooperatiu:

- *Aprenem a conviure i respectar els companys/es.*
- *Aprenem coses els uns dels altres.*
- *Pots ajudar i et poden ajudar.*
- *Fem les feines junts i podem parlar.*
- *Aprenem a treballar en equip.*
- *Podem seure i treballar amb tots, encara que no siguin els nostres amics.*

LA REVISIT

Les primeres coses que escriu a la llista són les que creu que els reis s'han oblidat.

Aquest any, però, els seus pares li han dit que a casa no hi cap res més i que haurà de fer la llista demanant regals que no es puguin guardar.

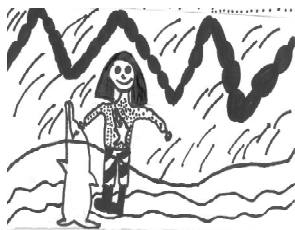
La nena, rumia que rumiaràs, fa una llista de deu regals molt originals (si els voleu saber us animem a llegir el llibre) i l'envia a tota la seva família.

Nosaltres també hem volgut provar de fer una llista de regals d'aquells que no es poden guardar (si veieu que no són possibles, els podeu adaptar!) i passar-ho molt bé.

Anar a un concert.

Tenir un germanet el dia del meu aniversari.

Anar al restaurant japonès a menjar amb els meus pares.

Anar amb bici amb el meu cosí.

Tocar un dofí. Cuidar un hàmmster.

Tenir una font de xocolata.

Jugar al parc tot el dia.

Anar a buscar bolets amb els meus amics.

Anar a pescar.

Fer invents.

Visitar la meva germana que viu a Anglaterra.

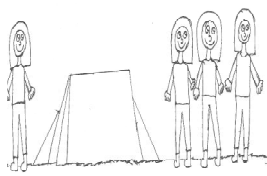
Llegir el conte « Em venc la mare » a la platja. Ser mestra, per un dia.

Esquiar amb la meva família.

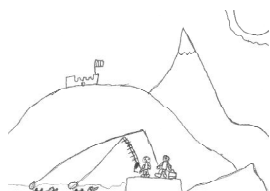
Fer un joc de pistes.

Viatjar en globus.

Fer un pastís el dia del meu aniversari.

Anar al parc.

Passejar tranquil·lament amb la meva família.

Jugar a futbol amb els amics i la família.

Fer i menjar un pastís de molts gustos.

Anar a un Parc Natural i veure molts animals.

Convidar amigues a la meva festa d'aniversari.

Relaxar-me en un balneari amb la família.

Aprendre a cuinar per tots.

Acampar amb les amigues.

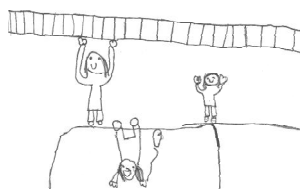

Aprendre a fer actuacions de circ.

Fer un berenar en algun lloc que pugui provar galetes.

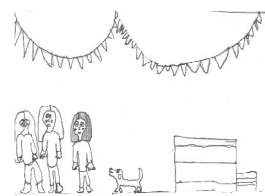
Estar tot un dia amb les amigues i que es quedin a dormir.

Pujar a la muntanya més alta de la Garrotxa.

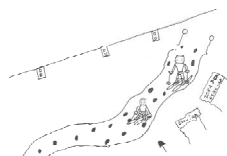
Anar a dormir a casa dels meus amics.

Anar a Platja d'Aro amb bicicleta.

Muntar un circ amb els amics i les famílies de públic.

Cantar una cançó que escolti tot el món i que ajudi a tothom a ser més feliç.

Passar un dia a la platja amb la meva família.

Estem d'acord amb el que diu la nena:

« A tots ens agrada fer i rebre regals fets amb il·lusió i no per obligació! »

Durant els mesos de tardor i gener, els nens i nenes de 4t hem treballat la poesia fixant-nos en els «trucs» (recursos literaris) de poetes/esses. Com a repte literari, hem escrit el nostre propi poema. Aquí en trobareu una petita mostra. Ens hem divertit fent de poetes. Desitgem que us agradin!

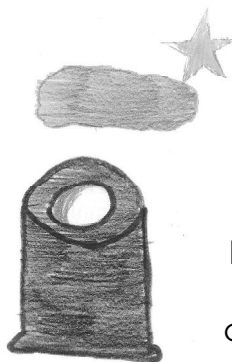
LES ESTACIONS AL ZOO

Plou i plou...
es refugien els animals.
Finalment surt el sol,
i un dofí saltarà...
contempla...
l'arc de Sant Martí!

Tremola l'elefant,
el pingüí vesteix una capa
fosca com la nit.
Neva i neva!
Som a l'hivern,
els animals dormen.

Mentre camina la formiga
i l'ocell fa un dolç cant,
es vesteixen els arbres
de verdes i belles fulles!

AL ZOO...
ÉS PRIMAVERA!

MÀGIA

Per a mi ...
la màgia és ... ESTIMAR
la màgia és felicitat,
companyia, tendresa...

Jo no sóc maga,
no sé de bruixeria!

Però ...
la màgia
és dins el cor
és ... encís
que arriba al cel,
a tocar de les estrelles!

TINC POR

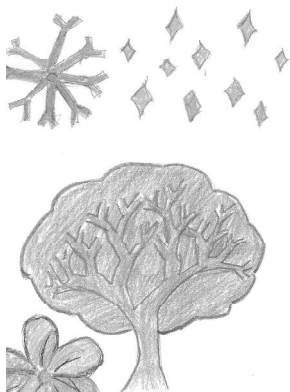
Tinc por, tot es
fosc...
el dimoni camina,
l'àngel fa repòs.

Estic sol,
el son no
m'enchampa,
veig ombres,
no sé què fer!

El cap em tremola,
no sé què dir,
no hi ha ningú...
el terror m'atrapa!

Obro l'armari,
a dins...
ocells piulant,
refilant per a mi!

Ara tot és millor,
és màgic.
Amb joia i
sentiment al cor.
Es fa de dia.
Tot és més bell!

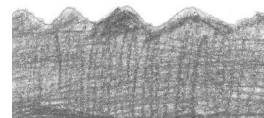
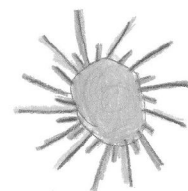

EL RIU

Un riu...
amb la seva frescor
lluïa amb el sol.
L'estiu el visita
i el riu...
s'asseca!

Però...
la primavera
amb força arriba.
Cau una tempesta...
BRRRUM!!!

El riu...
torna a brillar!

THOR, EL MEU GOS

El meu gos
és molt joiós.
Es diu Thor,
i té un cor
brillant com l'or!

És jugarer,
gens tafaner.
Molt petit,
súper divertit!

És molt expressiu,
sobretot... quan
es banya al riu!
Sembla molt content.
Us asseguro ...
que no és dolent !

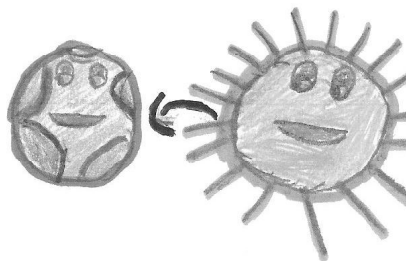
El meu gos
té molta por
de la foscor.
L'ajuda pensar
en taronges papallones
que, cada nit,
són més bufones !

EL SOL TOPA AMB LA TERRA

Topa el sol...
amb la terra
gràcies...
a la màgia dels estels.
De pressa...
l' estrella de foc
fuig d' ella!

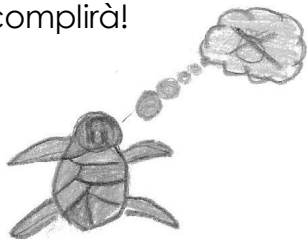
La gent, preocupada,
es pot salvar!
Gràcies també a...
la brillant màgia dels estels!

LES ESTRELLES DEL CEL

Les estrelles del cel
es mirallen al mar.
Passa un estel fugaç
damunt l' oceà.

Una tortugueta...
la veu volar.
Demana un desig
que...
meravellosament...
es complirà!

ELS COLORS

M'encanten els colors,
vermell, taronja, groc
verd i blau,
Però...

llamps i trons,
espanten el món,
s'acomiadren els alegres colors,
s'apropen els foscos.

Més tard ...
s'enlaira el sol.
A poc a poc...
dóna la benvinguda,
als alegres i joiells colors.

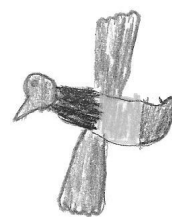

ANIMALS

Ocells de diferents espècies.
dalt de l'arbre refilen.
Em conec...
que s'arrossequen,
d'altre que salten...

El millor és...
veure'ls
el dia
que desitges.
Els animals...
es barallen,
salten,
fan ous,
neixen...
'entrebanque

Els animals...
un gran somriure fan
com...
l'arc de Sant Martí!

drac

HOLA PRIMAVERAI

Plora la neu,
canten els arbres
surten les flors i
gaudim dels colors!

Una manta verda
brilla sota el sol
llucent com una bombeta
i calenta com el foc.

Fugen els núvols,
el cel resplendent ...
comença a somriure
feliç i content!

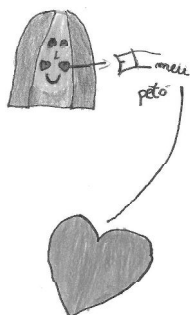
PETONS

Petons ...
de molts tipus:
dolços, salats,
amargs,
i... emocionants !!

Jo sóc...
un petó amable,
divertit i...
súper presumit !!!

Feliç et sents...
si el meu dolç petó...
t'acarona?
Et dansen papallonetes
a la panxa?

Tens esperança
de regalar-ne
tu també?

ELS ARBRES

L'arbre ha hivernat,
s'ha despul·lat.
Més tard...
s'ha abrigat, i...
un ocell ha cantat!

Els arbres dansen,
el ventijol els fa giravoltar...
amunt i avall!
A la tardor es vesteixen de marró,
a l'estiu escolten la perdiu.
Sempre, sempre...
De disfressa canvien.

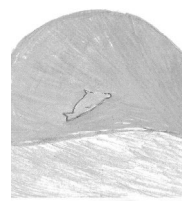

LA PLATJA

El mar és molt gràcil,
ple de peixos i coral.
A l'aigua freda i cristal·lina...
trobaràs una anguila.

Les onades es mengen la sorra,
petxines de colors ,
algues que es belluguen
però...
que també canten cançons!

Persones estirades a l'arena
o jugant a l'aigua.
Es diverteixen amb pilotes
i de lluny...
miren les orques!

SOMNIS

La nit atrapa el dia...
el nen dormint està.
Un màgic somni...
el sorprendrà!

Brillen les estrelles,
canta la lluna,
llueix la nit.

Es desperta l' infant,
el somni...
esdevé realitat!
«Toc, toc!»
Qui és?
La lluna cantant!

PARAULES D' ESTIMAR

Les meves paraules
t' enamoren,
t' agrada escoltar-me
i,... amb mi, parlar.

Si no et satisfà,
si no ho desitges.
Jo ...igualment,
t' ho recomano!

Per a nosaltres...
el més gran tresor
és...

la nostra amistat,
dolça i infinita,
plena d'emocions,
amorosa i amable!!

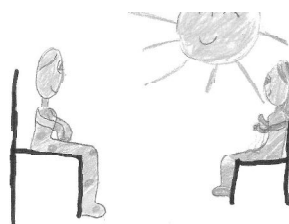

ELS AMICS

El sol es desperta...
tot content,
els infants il·lusionats,
surten de pressa...
a jugar!

A l'estiu...
la platja ens convida,
i l'arena ens regala
magnífics castells.

Tots junts...
feliços gaudirem!

COMPANYIA

Un no és res,
Dos, no ho sé!
Tampoc tres.
Un grup ...
som molt més!

Junts som invencibles
Junts som millors!

Sola sóc petita
com una formiga.
La companyia m' ajuda
a tirar endavant
com l' elefant.

Tinc por de la foscor,
però...
amb bones amigues
la venceré!

Anem superant pors
com en un vídeo joc
de nivell a nivell.
És com un joc!

Junts som invencibles,
Junts som millors!

LA MÀGIA ARRIBA

Contents,
d'excursió anem!
És...

Un dia preciós de
primavera!

Passats uns minuts,
de seguida...
el temps canvia...
La pluja canta,
els bonics animals juguen,
l'aire i les fulles
dansen
com divertits animals!

Una nova primavera
arriba?
Sí!!
Tot és màgia!

FENT D'ESCRITORS...

Aquest curs hem fet diverses activitats aplicant el **TREBALL COOPERATIU**.

És una eina d'aprenentatge en la qual els alumnes s'organitzen en petits grups per treballar junts amb la intenció d'aconseguir metes i objectius comuns. Al treballar junts s'introdueixen punts de mira diferents que permeten als alumnes aprendre coses noves, rectificar, consolidar o reformar aprenentatges assolits. Totes aquestes interaccions ajuden els nens i nenes a establir relacions solidàries, respectar les diferents perspectives i desenvolupar habilitats socials. Hem treballat en grups heterogenis de 4 alumnes.

Aquí us presentem un recull de petits textos que hem escrit a partir d'una situació inicial proposada. Esperem que us agradin!!!

EL FERRER I ELS SEUS NASSOS

Hi havia una vegada un ferrer que tenia dos nassos: un nas de cada dia i un altre per als dies de festa. El nas de cada dia era bonyegut i aspre; el nas de festa, en canvi, era fi, suau i brillant, una meravella. El diumenge al matí el ferrer deia a la seva dona: «Rosa, dóna'm el nas de festa.»

La Rosa sempre li donava el nas de festa perquè ella n'estava enamorada, en canvi del nas de cada dia no.

Un dia la Rosa li va dir:

- Queda't amb el nas de festa!
- Si m'estimes també em voldràs amb el nas de cada dia, va dir el ferrer.
- Si que t'estimo, però quedes més guapo amb el nas de festa- va explicar la Rosa.

Després del que li va dir la Rosa, el ferrer s'ho va repensar i va decidir que es quedaria amb el nas de festa per sempre més, perquè ell també s'hi veia millor. Va guardar el nas de cada dia en una capsula, al fons d'un calaix i es quedà content i satisfet.

Gina, Kadi, Biel i Kamil

UN VIATGE PERILLÓS

Estem navegant per un petit llac entre muntanyes. Ja arribem al final del trajecte: podem veure el poblet i l'embarcador amb la bandera quadribarrada que ens vol donar la benvinguda, però de cop i volta ens adonem que el vaixell torna a allunyar-se de la riba, estem tornant enrere.

Ens girem i veiem com si una ombra ens estés arrossegant, i de cop i volta ens adonem del què és...

- Un cocodril!!!- cridem tots a l'hora.

Intentem remar cap endavant però la seva força és immensa.

Comencem a donar-li cops de rem al cap, no ens deixa anar. Provem de llençar-li carn perquè ens deixi anar, no funciona. El cocodril és molt gros i està a punt de trencar la barca.

Dins la barca hi ha un nen i el cocodril s'ha menjat el nen!

El seu pare s'enfada tan, que li dona un cop tant fort al cap, que el cocodril escup el nen.

- Papa!- crida el nen.
- Ara podem seguir el nostre camí tranquil·lament- diu la mare.

Emma, Aniol, Roger i Sonampreet

L'ALFRED I LA BICICLETA

L'Alfred cada dia fa una hora d'esport: agafa la bicicleta i va amunt i avall per camins forestals. Quan l'Alfred sent nyic-nyic, s'atura, posa oli als pedalls i a la cadena, i una altra vegada camí amunt.

Un dia d'estiu, l'Alfred agafa la seva bicicleta, li falla, s'atura però no veu res, continua, cau i veu que el disc de fre està tort. D'aquesta manera no pot continuar i va a mirar si troba la solució per posar el disc a lloc.

Al cap d'una estona no sap com fer-ho, així que intenta trobar algú perquè l'ajudi, però no troba a ningú.

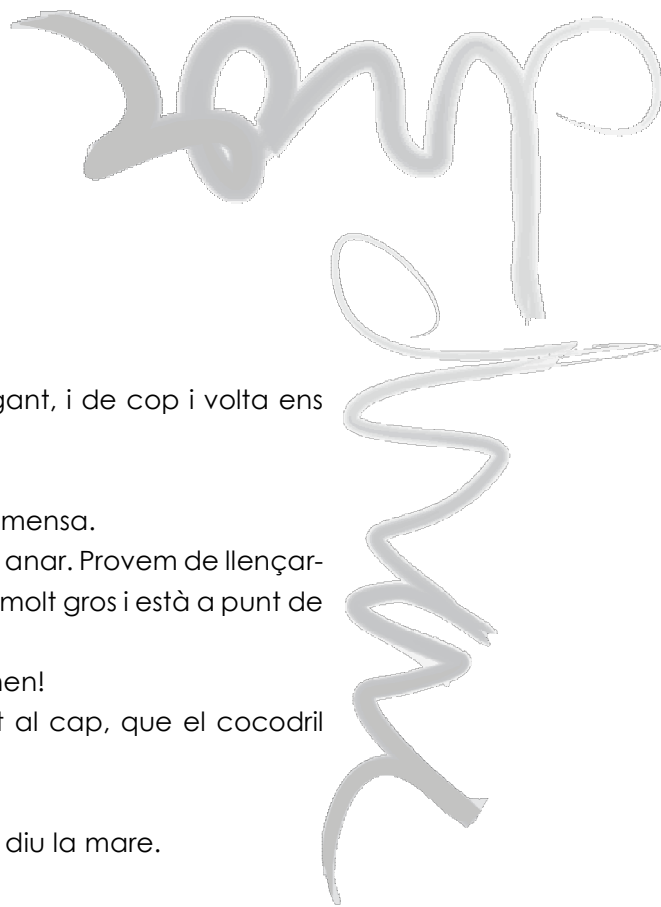
Finalment deixa la bicicleta i va continuant per veure si troba alguna persona pel camí. Veu algú i li diu:

- Perdona, em pots venir a ajudar? Se m'ha espatllat la bici!- pregunta a l'excursionista.
- Sí, t'ajudaré!- respon.

S'ho miren, arregla la bicicleta i se l'emporta ràpidament.

L'Alfred va canviar d'esport i va decidir que no tornaria anar mai més en bicicleta.

Loida, Roc, Gurjas, Èrik i Anna

EL COTXE

El cotxe és un gran invent que serveix per viatjar. N'hi ha de molts tipus i colors. Vermell, groc, llarg, curt,.. Tots els cotxes tenen un motor, que fa que el cotxe funcioni, i quatre rodes. Les persones que poden fer-lo servir són les adultes que tenen carnet de conduir: mares, tiets, tietes... Un nen no pot perquè no arriba als pedals i no té ni carnet ni seny per conduir-lo. A més s'han de cuidar molt perquè si s'espantllen poden produir accidents. És important, quan hi anem, de posar-nos el cinturó de seguretat per protegir-nos. A més els cotxes tenen airbag, que és una bossa que surt quan el cotxe rep un cop fort. També porten una ràdio per escoltar música i un endoll per carregar la bateria del mòbil. Alguns, a més, porten GPS per ajudar al conductor a arribar al lloc i no perdre's. Sense ell avui no sabríem viure.

DanteR., JIayangM., SukhmanjitG., DanielaMa.

LA CLAU MÀGICA

No gaire lluny d'on jo visc, tot sol al peu de la carretera, hi ha un casalot de fusta vell i deshabitat. Em moro de ganes d'explorar-lo per dins, però la porta és tancada amb pany i clau, i cada vegada que miro a través de la finestra, només hi veig pols i foscor.

Però avui he sortit a mirar-lo, sense cap esperança de poder-hi entrar. De sobte, he vist una nena amb una clau de color blau i brillant com un diamant. Jo m'hi he acostat corrents i ella ha obert la porta i s'hi ha tancat a dins. Jo he vist que la finestra estava oberta i li he dit:

- Em pots obrir i t'ajudo a netejar?

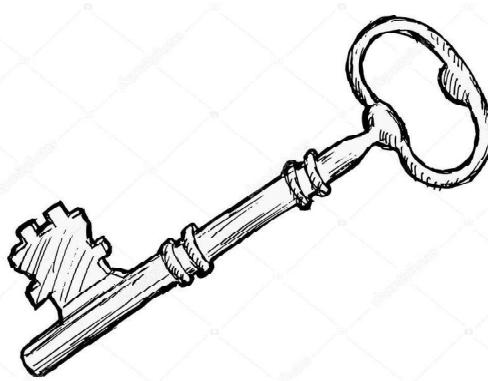
M'ha dit que sí. M'ha obert i hem començat a netejar. De cop, m'he trobat una altra clau al terra i li he preguntat:

-Em pots donar la clau? A canvi, cada dia jo vindré a ajudar-te a netejar.

-D'acord!- va respondre la nena.

Des d'aquell dia el nen va anar a netejar tots els dies allà al casalot i van acabar sent molt amics.

Alex, Werner, Laura i Eman

EL CAMELL DESORIENTAT

Fa uns dos mesos va néixer un camell en el desert del Sàhara. Al principi estava una mica despistat però un nen, que volia ser genet de camells, va decidir comprar-lo i posar-li el nom de Tacu perquè tenia moltes taques, com si l'haguessin pintat.

Un dia en Tacu es va perdre i tota la tribu estava espantada i nerviosa. El van buscar desesperadament però no el van trobar. Passaven els dies i no apareixia. El nen estava enfadat, trist i no tenia ganes de fer res.

Un dia van anar a buscar pedres al riu per jugar a la petanca. El nen en va veure una de molt maca i rodona i quan s'hi va acostar va veure que a l'altra riba hi havia en Tacu. Va córrer i nedar amb moltes ganes i quan hi va arribar el va veure adormit. El va despertar i se'l va endur a la tribu. Tota la família estava molt alegre però en Tacu, que havia caminat moltes hores desorientat pel desert, només volia descansar.

Paula C., Aina F., Daniela Mo., Fàtima E

EL MONSTRE

Hi havia una vegada un grup de nens que van construir un robot. Era gran, de color groc i li deien «el petit monstre». Servia per fer deures, fer el llit, fer el sopar, anar a comprar,... Podia fer totes les feines de la casa. Funcionava amb energia solar, no contaminava i podia anar molt ràpid a l'hora de treballar.

Un dia va anar a la feina i es va espatllar a causa del fum i de la contaminació que hi havia. Quan els nens ho van saber es van posar molt tristos. Però no hi van poder fer res. Era massa difícil tornar-lo a construir i el van guardar. Anaven passant els dies, les setmanes,... I va arribar un dia que van sentir una fressa a l'armari on el guardaven. El robot estava viu! Totalment arreglat!.

Amb els dies s'havia descontaminat i tornava a funcionar. Els nens estaven feliços i es van fer molt amics d'ell.

AinaL., JúliaG., AdriàG., Emma P.

EL GOS QUE NO SAP LLADRAR

Hi havia una vegada un gos que no sabia lladrar. No lladrava, no miolava, no bramulava, no renillava, no sabia fer cap crit. Era un gosset solitari, i ell tot sol no

s'hauria ni adonat que li faltava alguna cosa. Eren els altres que li ho feien veure. Li deien:

-Però tu no lladres?

-No sabia que dir... Sóc foraster...

-Quina resposta! Que no ho saps que els gossos lladren?

Provaré de lladrar, però....no va poder.

Al cap d'una estona va pensar que podria anar al veterinari.

-Tinc un problema, em podria ajudar, no puc lladrar!

-Has de prendre aquest medicament- va comentar el veterinari. Se'l va prendre i no se li va posar bé.

Es va quedar quiet en el carrer, va venir una nena, se'l va emportar a casa, li va donar aigua i menjar però tenia tanta por que no en volia. Li va comprar joguines, una cabassa i res, no la volia. Al final es va adonar que ella només la volia ajudar, estava molt cansat, no podia més.

Finalment es va despertar i va provar de lladrar i va poder.

Se'n va anar al carrer i els va ensenyar com podia lladrar. Els seus amics van al·lucinar!

Laia, Naia, Lluc i Lashena

EL MILLOR DESIG

Hi havia una parella que no tenia fills i cada nit plorava la seva desgràcia.

Un vespre, la dona va anar a buscar aigua al rierol, on va trobar una velleta que li va dir que si partia una carbassa pel mig, hi abocava llet i després se la bevia, infantaria un noieta que seria ric i feliç.

L'endemà la dona va anar a l'hort, va agafar una carbassa i se la va emportar a casa.

Quan va arribar a casa, li va explicar el motiu de perquè portava una carbassa a la mà, al seu home.

Al cap d'uns minuts els dos van anar a munyir una vaca per fer llet. La dona se la va beure tota, van passar dies i dies i no van haver-hi canvis.

Va sortir i va veure la velleta un altre cop i li va preguntar:

-Per què no funciona?

-Potser no hi has ficat prou llet - va respondre la velleta.

Més tard la dona hi va abocar més llet i va tornar-ho a provar. Esperant i esperant i no va passar res.

Al final es va frustrar tant que Déu els hi va enviar un fillet molt bufó.

El fillet va arribar amb una cigonya. Des d'aquell dia van viure feliços i van menjar anissos!

Isona, Hawa, Marcèth i Marc

LA NENA LLADRE

Hi havia una vegada una nena que anava sempre a comprar. Era una nena molt generosa, llesta i punyetera. Li agradava fer contenta a la mare i comprava tot el que ella li deia. Però la mare, a vegades, volia les coses més cares i rares del mercat. Un dia a la nena li feia il·lusió comprar llaminadures però, com que a la mare no li agradaven, no les hi posava a la llista de la compra. Per això li va agafar el moneder d'amagat i es va quedar 50 euros. Amb aquests diners va decidir anar a comprar-ne a la sortida de l'escola. I així ho va fer. Va anar al mercat, però allà hi va trobar a la seva mare i va quedar descobert el seu robatori. Així va aprendre que no s'ha de robar i que sempre s'inxampa als lladres.

JoanP., AdriàB., MartíC., SandiaY

LA COSTA BRAVA

Un dia vàrem anar a la platja amb la meua família. Ens estàvem banyant i de cop va aparèixer una balena. Era blava i blanca, feia 12 m de llargada i 5 m d'amplada. Treia aigua, tenia una boca molt gran i ocupava molt tros de platja. Vam veure que estava encallada en un reixat de plàstic i vam voler ajudar-la. El reixat era tan gran com la balena. La meua mare va trobar unes tisores i el vàrem tallar. Era molt dur i costava molt però ho vam aconseguir.

Tots els que estaven a la platja van ajudar a empènyer i al cap d'uns quants minuts vam aconseguir posar-la a l'aigua una altra vegada.

Estàvem contents d'haver ajudat però la mare es preocupava pel patiment de l'animal. Jo li vaig explicar que ja se'n sortiria i es va calmar. Al final vam veure-la nedant mar endins amb la seva mare.

GuillemN., Laia S., Victòria Z., Sukhleen K.

UN DIA AL BOSC

Amb els companys de classe vàrem decidir fer una excursió pel bosc. El bosc era gran i ple d'arbres de tot tipus però els que més abundaven eren els faigs. De cop, un nen i una nena es van perdre i van veure unes granges a prop.

Era un dia fosc, ple de núvols, i estava a punt de ploure. Els nens estaven espantats i mentre caminaven es van trobar un follet que parlava molt. El varen escoltar i ell els va explicar els secrets del bosc i els llocs més bonics i plens de tresors que tenia. També els va ensenyar una cabana dalt d'un arbre i els hi va acompanyar per tal que poguessin descansar i dormir.

Al dia següent el guardià del bosc els va trobar i els va acompanyar a casa.

GerardM., Adrian L., Jan C., Tamer E

L'Angelina, la Carme, l'Emília i la Teresa han estat mestres de la nostra escola durant molts anys i concretament aquest curs es jubilen, o en el cas de la Teresa, ja s'ha jubilat.

Els hi volem donar les gràcies per tot el que han fet per l'escola i també pels molts nens i nenes que han ajudat, i ens han ajudat a créixer.

Per això els alumnes de sisè, els hi hem demanat si voldrien contestar unes quantes preguntes que ens interessaven de la seva vida.

Sempre havíeu volgut ser mestres, o hi havia alguna altra feina que us agradava més?

CARME- Des de molt petita havia volgut ser mestra. Recordo que jugava amb les nines i ja feia de senyoreta, a més la meva germana gran estudiava magisteri i jo volia ser com ella. Quan encara estudiava a l'institut, la tarda del dimecres que no tenia classe, anava a ajudar a la meva germana a una petita escola rural de la Vall de Bas on treballava. Allò em feia molt feliç!

ANGELINA - Sí, des de sempre havia volgut ser mestra. Quan jugava també feia de mestra, amb les nines, cosins més petits que jo, amigues...

Si no haguéssiu treballat de mestra, de què hauríeu treballat?

TERESA - Se'm fa difícil pensar en un altre ofici que no sigui el de mestra perquè és el que sempre havia volgut fer. Potser ara d'adulta penso que també m'hauria trobat còmode fent de guia turística; m'agrada viatjar i donar a conèixer allò que conec.

ANGELINA - No ho sé, potser de psicòloga. M'agrada molt la psicologia.

Quants anys teníeu quan vau començar la carrera de mestra?

Totes vam començar els estudis universitaris als 18 anys.

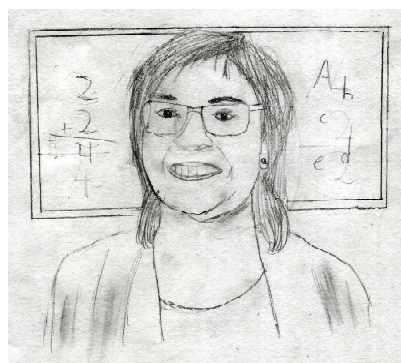
A quantes escoles heu treballat abans de venir a la nostra?

CARME- Vaig començar a treballar als 20 anys en una escola de Puigcerdà, després a Figueres, Santa Pau, Camprodon i Olot, on he treballat a l'escola Malagrida i aquí al Pla de Dalt. De totes me n'emporto bons records!

ANGELINA- Primer vaig començar a treballar al Cor de Maria, després en un petit parvulari que hi havia a les a Tries, al Malagrida, S. Joan les Fonts, St. Joan de les Abadesses, Ripoll, Anglès i a Olot (Pla de Dalt). En totes hi he estat molt bé.

Quants anys fa que treballeu a l'escola Pla de Dalt? Us ha agradat treballar-hi tot aquest temps?

CARME- Fa 12 anys que treballo aquí amb plaça definitiva, però anteriorment hi havia estat dos cursos treballant a Educació infantil. Sempre hi he treballat amb molt de gust. M'emportaré un bon record tant dels companys com dels diferents grups d'alumnes. Estimo molt la meva feina!

TERESA - Aquest setembre 2018 ha fet 13 anys de treball i gaudi al Pla de Dalt.

ANGELINA- Fa 29 anys que treballa al Pla de Dalt. Sempre m'hi he sentit molt bé i a gust, tant pels companys com pels alumnes. Ha estat un plaer que mai oblidaré.

EMÍLIA - Aquest setembre faria 21 anys. 21 anys plens de bons records.

Per què vau triar-la?

TERESA - Vaig triar aquesta escola per estar a prop de casa meua i així no haver d'agafar diàriament el cotxe i poder-hi anar caminant.

ANGELINA-Vaig triar-la perquè m'agradava l'escola, l'alumnat i la situació (molt a prop de casa).

Recordes el teu primer dia? Ens el pots explicar?

TERESA - La meua primera escola va ser en un poble del Maresme de Mestra de català. Era una escola igual de gran que el Pla de Dalt, on només érem tres mestres catalanoparlants. Els alumnes, molts d'ells, també parlaven llengua castellana entre ells i a casa; d'això en fa trenta-vuit anys. Així que em va semblar que estava en un altre país, vaig conèixer companys/es mestres de la zona d'Andalusia, Extremadura i Aragó.

Què és el que més us agrada de la vostra feina?

EMÍLIA- El que més m'agrada de la meua feina és la relació amb les persones: els alumnes i els companys. Cada dia és diferent i l'escola et permet conèixer i participar de les alegries i també de les tristesses de tots els que la formem. Som una gran família i com a tal et permet gaudir dels diferents moments de la vida de tots.

A la vegada és un lloc d'aprenentatge continu. No t'avorreixes mai. Des de tots els àmbits t'arriben idees, inquietuds, corrents nous i metodologies diverses que et fan veure la vida des d'una altra perspectiva. És una feina molt enriquidora i que et fa sentir viva i amb ganes de tirar endavant.

CARME- A mi em fa especialment feliç veure com alguns alumnes que he tingut la sort de tenir a l'aula durant dos cursos, amb situacions familiars molt complicades o vivint en centres tutelats de la Generalitat, que eren especialment rebels a l'inici de cinquè, amb cap motivació pel treball escolar, poc a poc van canviant, es deixen ajudar, maduren, milloren la seva actitud i te'ls trobes al cap d'uns anys i veus com malgrat les seves dificultats han seguit estudiant. Fa pocs dies vaig parlar amb una alumna, que ja és mare, ha estudiat un grau mitjà d'infermeria i ara segueix estudiant un grau superior a l'IOC. Aquella alegria en veure'ns i aquella forta abraçada no se m'oblidaran mai!

ANGELINA- El que més m'agrada d'aquesta feina és la relació amb els alumnes i companys, ja que a mi m'agrada molt la relació social i aquesta feina ho comporta. El fet d'haver-nos de coordinar molt comporta nous vincles d'amistat. També poder gaudir de l'evolució personal i d'aprenentatge dels alumnes, poder-los conèixer bé per obtenir millors resultats. Tot això és molt gratificant.

I el que menys t'agrada?

EMÍLIA - Doncs no sé què dir-vos. Jo a l'escola hi he estat molt feliç. Ha estat la meua vida i no sabia imaginar una altra forma de viure. Hi he fet bons amics i amigues i amb ells he compartit moltes vivències. Marxo perquè l'edat obliga, però marxo amb una motxilla carregada de molt bons records i que m'acompanyarà i em guiarà la resta de la meua vida.

drac

Si poguéssiu triar, quina assignatura us agrada més?

EMÍLIA - Totes les assignatures m'agraden. En totes pots aprendre, parlar i ser escoltat.

CARME- Si n'he de triar algunes em quedo amb les matemàtiques i el medi natural. M'agrada molt el raonament matemàtic, veure que per resoldre un problema podem trobar diferents camins per arribar a la mateixa solució.

ANGELINA- Totes les assignatures m'agraden, potser les instrumentals i medi.

Què és el més apassionant d'un dia d'escola?

EMÍLIA - El més apassionant, com dieu vosaltres, és quan al matí a les 9 entren els alumnes a la classe. És genial veure la rialla a les vostres cares, sentir les vostres interessants converses, escoltar les vostres preocupacions i buscar junts una solució, ajudar-vos a resoldre els conflictes que a vegades sorgeixen i que tant us preocupen, compartir els processos d'aprenentatge i treballar junts per aconseguir els objectius que ens hem proposat, ja siguin de continguts, de procediments o d'actituds.

I, sobretot, descobrir com canvia dia a dia, com us

feu grans i com, a mesura que passen els mesos, els anys,... aneu aprenent a caminar sols per la vida per trobar-vos més tard treballant com a grans professionals en diferents llocs de la ciutat.

ANGELINA- El més apassionant és veure com els alumnes aprenen i estan feliços. Que cada alumne, al seu nivell, avanci com a persona.

Quina o quines edats us agraden més els alumnes?

EMÍLIA - La major part de la meua vida professional l'he viscuda entre alumnes de cicle superior. Potser per això si hagués de triar una edat escolliria els 10-12 anys, és la que conec i per la que més m'he preparat a través dels cursos de formació permanent que he anat realitzant.

CARME- Gairebé sempre he treballat amb alumnes de Cicle Superior, i fins i tot, els primers anys, quan encara es feia Educació General Bàsica, havia treballat amb alumnes fins a 14 anys. M'ho he passat molt bé amb els alumnes de 10-12 anys, conec molt bé les seves característiques i m'agrada ajudar-los a créixer com a persones, a ser tolerants, respectuosos, crítics i aprendre a afrontar i resoldre els diferents problemes que se'ls van presentant.

ANGELINA- M'agraden totes, ja que en fer E.E he hagut de treballar amb alumnes de totes les edats. Potser si són petits em sento més tranquil·la perquè tenen més temps per estar a l'escola.

Quina anècdota de la nostra escola et quedarà per sempre gravada a la memòria?

TERESA - Vaig començar el setembre del 2005 i l'edifici de l'escola es feia petit, pel número d'alumnes que hi arribaven. Van posar-hi dos mòduls prefabricats (per les dues mestres que hi treballàvem, era el xalet) i a mi em va tocar estrenar-me a l'escola, en un d'ells. En ocasions tenia la percepció que estava en una escola rural. Després de dos cursos, l'ampliació del Pla de Dalt va ser una realitat i la marxa dels mòduls tota una expectació.

EMÍLIA - Bé, no sé si dir-ne anècdotes o moments emotius o moments que han estat importants per la nostra escola, però n'hi ha uns quants:

Potser un dels més impactants va ser tot el procés de la gran ampliació de l'escola. Durant anys s'havien anat fent petites obres per donar cabuda a tots els nens i nenes del barri que volien venir aquí. L'escola era petita i no hi cabien tots. S'havien posat els mòduls que us deia la Teresa però no era suficient i a partir del 2006 varen començar les grans obres. Durant mesos vàrem conviure amb tècnics, paletes, grues, bigues, totxos, mestres, pares, nens, nenes... Hi havia moments en què per facilitar-los la feina es feien classes al passadís o es canviava

la zona de patis en funció dels camions o les obres del moment.

Ens abrigàvem amb plàstics i amb paraigües de pastor quan plovia i havíem d'acompanyar els nens i nenes del transport fins a la parada, doncs els porxos s'havien hagut de treure provisionalment per construir el nou edifici. Es transportaven armaris i altre mobiliari d'un lloc a l'altre, tots hi col·laboràvem. Per fi al 2008, es va poder inaugurar amb totes les famílies, autoritats, amics i amigues i es va poder estrenar una cançó amb lletra i música de l'Àngel Girona on s'explicava tot el camí que havia seguit l'escola del barri, des del vell edifici

de Sant Pere Màrtir fins al moment actual.

Nosaltres, els nens i nenes que avui en dia anem a l'escola, som molt diferents dels que teníeu quan començàveu a fer de mestres?

TERESA - Sempre hi ha hagut nens i nenes als que no ha agradat estudiar i d'altres que els ha agradat molt. Potser ara, en general, l'actitud per part dels adults és més permissiva i els nens no saben amb certesa quines són les actituds positives i aquells comportaments que haurien de controlar. La persona s'ha d'anar construint poc a poc i l'hem d'ajudar, no neix ensenyada.

CARME - Jo diria que la diferència més gran és que vosaltres sou nens de la generació digital i teniu la sort de poder fer servir a l'escola ordinadors, tablets, chromebooks, pissarres digitals... que us permeten treballar de maneres diferents, en canvi quan nosaltres vàrem començar a treballar, ni tan sols existien els ordinadors personals.

Es fa difícil deixar l'escola després de tants anys?

Sí. Ens costa imaginar-nos el dia a dia sense veure les cares d'il·lusió que fan alguns alumnes, quan al matí arriben a classe i ens donen «el bon dia».

Què fareu en el vostre temps lliure a partir d'ara?

CARME - Encara no sé ben bé com organitzaré el meu temps. Vull fer algunes coses que quan treballes és complicat poder fer-les. Tinc amigues que ja m'esperen per fer caminades, d'altres que m'esperen per fer voluntariat ensenyant el procés de la lecto-escriptura amb adults... Espero poder viatjar en qualsevol època de l'any, seguir cantant en un cor, fer algun curset de scrapbooking, i gaudir tranquil·lament de tot el que faci, però sé segur que us trobaré a faltar.

drac

A tots els nens i nenes que han passat per les vostres classes i que ara molts d'ells ja són molt i molt grans, què els hi diríeu ?

TERESA - Que no es preocupin pel tipus d'escola que van o han d'anar els seus fills. La vida és un continu d'adaptacions i exploracions i les persones hem d'estar entrenades per sortejar tota mena d'experiències, tant positives com negatives, de tot se n'aprèn.

EMÍLIA - Doncs en primer lloc que ha estat un plaer i un luxe poder estar aquí i treballar i compartir amb ells. Que aquesta és la nostra escola, la nostra segona llar i que com a tal, entre tots l'hem cuidat i hem vetllat perquè no li faltés res. I de ben segur que, des de la distància, així continuarem. Que l'esforç i la constància en què

sempre hem treballat estigui present en les seves vides i que recordin la frase d'un gran científic » no sobreviu el més valent sinó aquell que s'adapta més al medi». Doncs a la vida, tots ens trobem amb moltíssims canvis, ja siguin de feina, d'amics, de ciutat... i només si ens adaptem a les noves circumstàncies podrem seguir avançant. I sobretot, sobretot que no defalleixin. El futur és seu!!!

A totes quatre, moltíssimes i moltíssimes gràcies per la meravellosa tarda que hem passat junts i per les moltes coses que hem après de vosaltres. Molta sort i molta salut !

Els alumnes de sisè.

XIULA

El projecte musical que treballem durant tot el curs és amb el grup «Xiula». Ens va agradar el seu estil fresc i dinàmic que alhora ens permet endinsar-nos en un estil musical poc treballat a l'aula com és el rap. Dona ales a la creació, a la improvisació de lletres, moviments, ritmes i coreografies. Durant el primer trimestre van venir dos components del grup (En Jan i en Ricki) per entrevistar-los i tenir un primer contacte amb tots els alumnes de l'escola.

Pel dia de la Pau vam interpretar el Deshanti Mantra on els alumnes van crear els moviments i la coreografia amb grups cooperatius. L'objectiu d'aquest mantra era aconseguir la Pau interior de cadascú, potenciant un clima de tranquil·litat i benestar. La música té un gran poder, ens pot transportar a altres indrets. Sovint viatgem i compartim amb els nostres companys de l'aula aquestes vivències.

Anirem treballant diferents cançons del Xiula per poder-les cantar, ballar i interpretar amb el grup musical tots els alumnes el dimarts 18 de juny a la tarda. També a tallers de menjador han construït un XIULET amb fang i ara és tot un repte fer-lo sonar i aconseguir fer música.

El diumenge 12 de maig interpretarem amb els alumnes de 5è la cantata «A de Brossa» al pavelló municipal d'esports. Joan Brossa va ser un poeta, dramaturg, mag, escultor... però el que li agradava molt era XIULAR. Aquest any celebrem els 100 anys del seu naixement. Per aquest motiu treballarem interdisciplinàr i transversalment a tota l'escola alguns dels seus poemes visuals i les cançons de la cantata. Podreu veure l'exposició d'aquest treball al vestíbul de l'escola a finals de maig i també a la web.

RACONS LECTORS

Aquest curs ens hem proposat un objectiu: **atribuir valor a la lectura, potenciant els racons i plafons lectors, en els passadissos de l'escola.**

Aconseguir un ambient lector dins i fora les aules.

Un dels moments màgics d'aquests racons lectors són els dies que fem apadrinament lector dels alumnes de Cicle Superior amb els alumnes de Cicle Inicial. Hi ha un compromís de llegir junts però alhora s'aconsegueix crear un vincle d'amistat amb un company més petit o més gran, amb uns interessos semblants o diferents, que compartirem al llarg d'aquesta experiència i que no oblidarem més.

Volem agrair la col·laboració de les famílies de l'AFA per confeccionar els coixins per aquests espais. També donar les gràcies a en Pere i en Josep Maria per arreglar i restaurar els mobles i a les mestres de tallers de menjador, la Clara i la Irina, per decorar amb els alumnes aquests racons.

Us volem fer cinc cèntims del projecte lector que s'iniciarà aquest trimestre amb els alumnes de 4t ESO de l'IES Garrotxa. Les tardes dels dimecres i divendres es dinamitzaran aquests racons amb lectures en veu alta i dramatitzacions, que prepararan els alumnes de l'institut per a tots els cicles que ho sol·licitin.

Els alumnes de 5è participen al concurs d'il·lustracions de la biblioteca Marià Vayreda. Es tracta de conèixer l'obra «L'Odissea» d'Homer i fer-ne la interpretació d'un capítol a través d'una

il·lustració.

En els plafons lectors treballarem

- Any de Pompeu Fabra (paraules preferides i concurs «enfabrats»).
- Any Brossa (estudi, creació i exposició dels poemes visuals i treball de les cançons de Cantània als diferents cicles).
- 50 anys que l'home va arribar a la lluna (cerca d'informació de la lluna i construcció de coets).
- 90 anys de Tintín (personatges dels còmics).
- Els contes de la vida (concurs d'il·lustració dels contes).

10 x 10

JEROGLÍFIC:

CALCULA EL RESULTAT DE L'OPERACIÓ

			=10
			
			=9
=8	=12		

FINAL

**Troba els 9 esports
més practicats al món**

NATACIÓ, FUTBOL, VOLEIBOL,
BÀSQUET, TENNIS, BÀDMINGTON,
BEISBOL, HANDBOL, HOQUEI I RUGBI.

B	À	S	Q	U	E	T	A	E	D	N	X	I	C
T	U	O	E	V	U	U	O	P	V	M	R	V	L
B	T	E	N	Z	R	U	B	G	I	B	K	U	A
E	N	E	S	G	U	F	U	T	B	O	L	I	S
S	Q	Q	H	A	N	D	B	O	L	K	D	E	U
W	V	O	L	E	I	B	O	L	S	C	K	U	G
Y	T	E	N	N	I	S	S	X	K	I	D	M	V
K	Y	D	I	S	E	S	V	D	T	Y	Z	O	J
V	V	E	M	E	U	K	J	Y	H	O	Y	I	A
H	O	Q	U	E	I	T	O	S	Z	W	I	U	P
L	B	A	D	M	I	N	G	T	O	N	U	Q	W
R	H	N	A	T	A	C	I	O	Q	Y	V	I	E
L	V	P	Z	S	V	E	U	P	I	E	U	O	Z
B	E	I	S	B	O	L	I	E	E	X	R	A	U

Troba les 7 diferències

COM VOLEM LA NOSTRA ESCOLA

I si els infants, les famílies i els centres parléssim tots amb orgull de la nostra escola? Tots hem de sentir que hi tenim un lloc, que tenim veu i, per tant, que contribuïm a fer-la ser el que és: **la nostra escola**.

Per educar a infants és imprescindible que les famílies i l'escola, els dos contextos més significats de la seva vida, ens posem d'acord. Partim d'una necessitat que ens uneix: que les criatures i els joves puguin créixer i desenvolupar tot el seu potencial talent i èxit educatiu, tant pel que fa a competències acadèmiques com personals, emocionals, funcionals i socials.

Per què cal que treballem plegats?

Les criatures construeixen la seva identitat en base a un sol relat sobre la seva vida. Quan les famílies i l'escola es coneixen, confien l'una en l'altra i es respecten, els infants poden créixer sense haver d'amagar informacions o qüestionar-se fidelitats: i ara, a qui faig cas, als mestres o a casa? Sempre hi haurà aspectes en els que divergim però si els coneixem i els parlem, podem explicar als infants, amb tota normalitat, aquestes diferències.

Les evidències científiques ens mostren que l'estreta col·laboració entre famílies i escola beneficia a tota la comunitat, per això hem de buscar maneres diverses per poder anar cap a una col·laboració plena.

És imprescindible tenir la **voluntat**, trobar-hi la necessitat.

Una vegada **reconegut** que l'altre és important, hem de crear espais de **coneixença** per poder passar a una altra dimensió més profunda: la **col·laboració**. Si no reconeixem la vàlua de l'altre, no ens podem conèixer i llavors, difícilment ens farem corresponsables de l'educació dels infants amb una certa coherència.

Les principals barreres a la participació són les concepcions que mestres i famílies tenen sobre la necessitat de l'altre; les experiències negatives d'algunes famílies amb l'escola; la falta de comunicació clara; les idees sobre participació de la cultura d'on proven; el fet de no saber com col·laborar; o pensar que en saben prou i no voler-se exposar per no afectar negativament la visió de l'escola del seu fill o filla.

Afortunadament, gran part de les famílies ja participen com a mínim en un dels àmbits més normatius:

1. **Individual** (reunió de principi de curs, entrevistes amb tutors, converses informals a les entrades o sortides...).
2. **Associatives** (a través de AFA, festes, sortides o activitats puntuals, com tallers, xerrades...).
3. **Representatives** (en els òrgans formals del centre, com el consell escolar).

Però, més enllà de la participació normativa, per tal que esdevingui transformadora és imprescindible obrir portes a 4 dimensions: Participar en la presa de decisions; contribuir en l'organització per a l'equitat i qualitat; conèixer el currículum i com s'implementa a l'aula; i facilitar la continuïtat i suport educatiu a la llar.

Les escoles ja fa temps que estan repensant com engegar oportunitats de col·laboració. El més important és que els centres puguem tenir clar per què és important anar de la mà amb les famílies i trobem diferents propostes, presencials i no presencials, formals i informals, per intentar arribar al màxim d'inclusió:

- **Espais físics** diversos on les famílies siguin ben vingudes
- **Redisseny de les trobades** amb famílies.
- **Programes d'acompanyament** entre famílies.
- **Comissions mixtes** on participen mestres i famílies.
- **Participació a l'aula:** de manera puntual o com a voluntari al llarg del temps.
- **Continuïtat des de la llar:** seguiment, programes, aportacions, connexions.
- **Formació conjunta** per famílies i mestres.
- **Avaluació conjunta:** pla inicial per saber d'on partim i on volem arribar, a més d'un seguiment i valoració final.
- **Sortides**, i diades de la comunitat educativa.
- **Fires per mostrar (i a vegades vendre productes)** la diversitat de famílies i cultures.
- **Grups mixtes d'acompanyament a la criança** coordinats per un mestre i un pare o una mare.

Aquestes iniciatives han d'anar acompanyades d'actituds com: la confiança, el respecte, l'interès o les expectatives ajustades i així motivar una veritable coresponsabilitat per acompanyar als infants i els joves durant tota l'escolaritat.

Extret de: <http://diarieducacio.cat/creant-complicitats-familles-lescola/>

EL MÓN DEL CIRC

**XXIV JORNADAS CULTURALS
QUANTADOR/A DEL CONCURS DE DRUX DE
CICLE MITJA
R. R. - 3r B**